स्फुरत्वज्रकपाटञ्च रत्नेन्द्रकलसान्वितं ॥ ५६ ॥
सद्रत्नदर्पणैर्दीप्तं रत्नकुम्भैर्विराजितं ।
प्राङ्गणं रत्नसाराढ्यं रत्नसोपानशोभितं ॥ ५७ ॥
मनोहरं राजमार्गं सिन्दूरादिपरिष्कृतं ।
प्राकारं मणिभूषाढ्यमुच्चैराकाशस्पर्शि च ॥ ५८ ॥
जगाम विस्मयं राजा दृष्ट्वा नगरमुत्तमं ।
पिचा माचा सह शिशुर्विस्मयञ्च ययौ मुदा ॥ ५९ ॥
गजेन्द्राणां चिलक्षञ्च अश्वानां शतलक्षकं ।
चतुर्गुणं पदातीनामाययुस्तेऽप्यनुव्रजं ॥ ६० ॥
वारणेन्द्रं पुरस्कृत्य वेश्याञ्च नर्त्तकं तथा ।
द्विजांश्च पूर्णकुम्भांश्च पतिपुत्रवतीं सतीं ॥ ६१ ॥
महापाचः शिशुं दृष्ट्वा गजेन्द्रोपरिसंस्थितं ।
मूर्ध्ना ननाम वेगेनाप्यवरुह्य गजादपि ॥ ६२ ॥
शिशुं प्रवेशयामास रत्ननिर्माणमन्दिरं ।
[12]रत्नसिंहासनं तस्मै प्रददौ सादरं मुदा ॥ ६३ ॥
कन्यादाचे च पिचे च माचे च सादरं मुदा ।
रत्नसिंहासनं रम्यं प्रददौ पाच एव च ॥ ६४ ॥
शिशुं सिषेव[13] पाचश्च स्वयञ्च श्वेतचामरैः ।
दधार रत्नछत्रञ्च हीराहारपरिष्कृतं ॥ ६५ ॥
उवास स सभायाञ्च सुधर्मायां महेन्द्रवत् ।

---

[12] This and the following verse are wanting in T. and M.
[13] सिषेच M. and T.